

Phyllocnistis labyrinthella Bjerk. 1 tom mine Lillerød ²⁸/₉ (N. L. Wolff).

Nepticula tengströmi Nolek. 15 tomme miner paa *Rubus chamaemorus* i Store Vildmose ¹⁻⁵/₉ (F. Madsen).

Mere om *Calotaenia celsia*.

Af Tage Feddersen.

Inspireret ved Arne Sørensens og C. H. Aastrups meddelelse om deres fund af *Calotaenia celsia* i Grib skov den 8. september 1951 (meddelt i "Flora og Fauna" 1952 s. 36) besluttede ingeniør W. van Deurs og undertegnede i september 1952 at prøve lykken sammesteds for om muligt at stifte personligt bekendtskab med denne smukke art. Dårligt vejr i begyndelsen af måneden tvang os til at vente til den 13. september med at tage afsted. Vejret var iøvrigt ingenlunde særligt gunstigt, det var blikstille og stjerneklart med stærk udstråling og følgelig betydeligt fald i lufttemperaturen snart efter solnedgang. Sukkerlokningen, som vi smurte langs en egeplantning ved en af engene ved Buresø, var i høj grad præget heraf; på ialt 85 smøresteder var der ved første runde kun 10 dyr, hvoriblandt dog repræsentanter for to så gode arter som *Orthosia caecimacula* og *Chrypsedra gemmea*. Senere runder viste ingen ny tilflyvning af dyr, hvorimod dyrene fra første runde efterhånden forsvandt. Vi koncentrerede os derfor om lyslokning med vore petromaxlygter, og det er synd at sige, at der var stor tilstrømning til dem. Men til trods for stadigt vekslede mosekonebryg og dødsens kold luft ude over engen kom der dog 6 eksemplarer af den ønskede *celsia* og 12 af *Arenostola pygmina*. Andre arter havde ikke vist sig, da vi ca. kl. 24 besluttede at søge tilbage til vognen, som var parkeret ved Ostrup skovridergård. For at undgå at spilde tid med at løbe vild i tågen på engene besluttede vi at gå tilbage til landevejen ad en anden vej, end vi var gået ud, og søgte derfor op på den såkaldte Kalvehavevej, en større skovvej, der passerer tæt syd om lokaliteten med retning fra øst til vest. Denne vej fører for det meste gennem højskov, der voxer på sandet, bakket terræn, men et par steder er skoven fældet under krigen og lysningerne tilplantet med små træer, som er ved at kvæles af en frodig græsvegetation, der dog i september måned overvejende består af tørre strå. På hele vor spaseretur tilbage til landevejen så vi ingen flyvende dyr, dertil var det antageligt for koldt, men på den første lysning fandt vi friskklækkede eksemplarer

af *celsia* og *caecimacula* siddende på visne strå af *Juncus* — 1 stk. af hver art. Da nogen tids ihærdig søgen ikke gav noget udbytte, gik vi videre, men ikke så snart var vi kommet til den næste lysning ca. 100 m længere mod øst, før vi fik nok at gøre. Her voxede nemlig på skråningen fra vejbanen ned til en dyb grøft langs vejen nogle totter kæmpesvingel (*Festuca gigantea*), der endnu var i væxt, og hvis aks udskilte honning, som blev suget af natsommerfugle. Den hele bevoxning var ikke ret stor, og der var alt i alt kun 15 dyr på blomsterne, men deraf var de 13 *celsia*, hvoraf flertallet var ganske friske, og så desuden 1 *Cosmia lutea* og 1 *Amathes circellaris*. Udbyttet af denne tur blev 10 *celsia* til hver af deltagerne foruden de før nævnte tilgifter.

I de 4 følgende dage blev lokaliteterne langs Kalvehavevejen besøgt 3 gange af sommerfuglesamlere, sidste gang den 17. september, hvor jeg tog 6 og organist Weis 14 *celsia*. Denne aften var vejret lunere og dyrene derfor mere livlige, så at enkelte af dem kom flyvende til lyset, men også denne aften var det de blomstrende græsarter der gav mest. Foruden den førnævnte kæmpesvingel fandt jeg den aften en anden sentblomstrende græsart, bjergørhvene (*Calamagrostis epigejos*), hvis blomster havde besøg af natsommerfugle, deriblandt af *celsia*.

Ialt er der på de 4 excursionser, som er omtalt i det foregående, taget ca. 110 stk. af *Calotaenia celsia*. Dette store antal af individer, hvoraf mange var ganske friskklækkede, samlet på lokaliteter, der ifølge deres natur må byde larverne de bedst mulige udviklingsmuligheder, sammenholdt med beretninger om fund af talrige individer af arten flere andre steder i landet, turde vel være et sikkert bevis for, at denne smukke noctuide er blevet et varigt medlem af den danske insektfauna 20 år efter at den første gang blev iagttaget her i landet. Der er ingen rimelig grund til at formode, at arten tidligere er blevet overset, fordi måden, hvorpå det nu er lykkedes at samle den i større antal ved vandringer om aftenen med tændt lygte, har været kendt ligeså længe, man har anvendt kunstigt lys til indsamling af natinsekter.

Kunde denne meddelelse bidrage til at vort kendskab til artens forekomst i Danmark blev udvidet, er hensigten med den nået.

For bestemmelse af de ovenfor omtalte græsarter bringer jeg dr. phil. Tyge Böcher min hjertelige tak.